

عنوان مقاله:

تبیین الزامات محلات پایدار ایرانی - اسلامی با تاکید بر پایداری اجتماعی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مینا خندان - استادیار گروه شهرسازی، واحد رودهن، دانشگاه آزاد اسلامی، رودهن، ایران

عسل کربلائی باقر - دانشجوی کارشناسی مهندسی شهرسازی، واحد علوم و تحقیقات تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

وجود روند کند تغییرات اجتماعی و اقتصادی محلات در دوره های گذشته، همواره باعث می شد که محلات شهری بتوانند خود را با تغییرات سازگار نمایند و ضمن رفع نیازهای فردی و اجتماعی ساکنین، از پویایی و سرزندگی لازم نیز برخوردار باشند. با ظهور مدرنیسم محلاتی پدید آمد که از نظر فرهنگ و ویژگیهای اجتماعی کمتر سنتی با هم داشتند. نتیجه این الگوی توسعه باعث از بین رفتن حس تعلق به مکان گردید. به همین دلیل محله به عنوان یک عامل استمرار بخش هویت اجتماعی، مفهوم خود را از دست داده و ناپایداری سکونت در آن هویدا می شود. بدین ترتیب بازتعریف محله در چارچوب اصول پایداری اجتماعی اما در قالب های جدید و معاصر به طوری که بتواند با جاذبه های شهر مدرن رقابت کند و مناسبات اجتماعی را برگرداند، و با فرهنگ ایرانی اسلامی سازگار باشد، در اولویت برنامه ریزان شهری قرار گرفت. هدف این تحقیق بازتعریف مجدد محلات پایدار شهرهای ایرانی - اسلامی با تجربه بکارگیری رویکرد پایداری اجتماعی می باشد. در این تحقیق سعی می گردد با تاکید بر برنامه ریزی پایدار محله ای، خصوصیات محلات ایرانی - اسلامی مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرد و راهبردهایی جهت پایداری اجتماعی محلات ارائه گردد.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار شهری، محله پایدار، محله ایرانی - اسلامی، پایداری اجتماعی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1961279>

